

Canon 96 (De haereticis)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ٤٤

Ἐρώτησις. Εἰ δεῖ μετὰ αἰρετικῶν ἢ μετὰ ἐλλήνων ἢ ἰουδαίων κατὰ συντυχίαν εὐρεθέντα που συνεσθίειν ἢ ἀσπάζεσθαι αὐτούς.

Ἀπόκρισις.

Τὸν μὲν ἀσπασμόν, τοῦτον δηλονότι τὸν κοινόν, ἐπ' οὐδενὸς ὁ κύριος ἀπηγόρευσεν, εἰπών· «Ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ἡμῶν μόνους, τί περισσὸν ποιῆτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνη τοῦτο ποιοῦσι;» Περὶ δὲ τοῦ συνεσθίειν ἔχομεν παραγγελίαν τοῦ ἀποστόλου ἐπὶ τίνων χρὴ παραιτεῖσθαι τοῦτο, εἰπόντος· «Ἐγραψα ἡμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συνανα 199 μίγνυσθαι πόρνοις, καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ πλεονέκταις ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ ἐστί, τῷ τοιούτῳ μὴ συνεσθίειν».